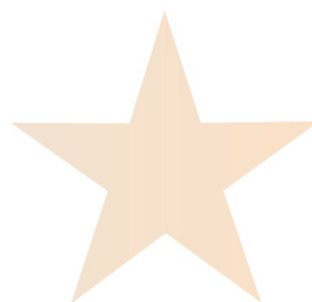

Κατευθυντήριες γραμμές

σχετικά με τα κεφαλαιακά μέτρα για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ)

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα κεφαλαιακά μέτρα για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ)

Πίνακας περιεχομένων

1. Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τα κεφαλαιακά μέτρα για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ)	3
Τίτλος I - Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί	4
Τίτλος II- Απαιτήσεις σχετικά με τα κεφαλαιακά μέτρα για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ)	5
II.1 Κατώτατο όριο εφαρμογής	6
II.2 Διαδικασία	6
II.3 Εποπτικός έλεγχος της διαχείρισης του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα	7
II.4 Εποπτικός έλεγχος της κεφαλαιακής επάρκειας	9
II.5 Εφαρμογή εποπτικών μέτρων	11
II.6 Αλληλεπίδραση με μακροπροληπτικά μέτρα	14
Τίτλος III- Τελικές διατάξεις και εφαρμογή	15

-
1. Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τα κεφαλαιακά μέτρα για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ)

Καθεστώς των κατευθυντηρίων γραμμών

Το παρόν έγγραφο περιλαμβάνει κατευθυντήριες γραμμές που εκδόθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (κανονισμός EAT). Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού EAT, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές.

Στις κατευθυντήριες γραμμές διατυπώνεται η άποψη της EAT σχετικά με τις κατάλληλες πρακτικές εποπτείας στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοπιστωτικής Εποπτείας ή σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εφαρμόζεται η ενωσιακή νομοθεσία σε έναν συγκεκριμένο τομέα. Συνεπώς, η EAT αναμένει από όλες τις αρμόδιες αρχές στις οποίες απευθύνονται οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές να συμμορφώνονται με αυτές. Οι αρμόδιες αρχές για τις οποίες ισχύουν οι κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες στις εποπτικές πρακτικές ανάλογα με την περίπτωση (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές πρακτικές τους).

Απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώσουν την EAT μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με το εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές ή, σε διαφορετική περίπτωση, σχετικά με τους λόγους της μη συμμόρφωσής τους. Ελλείψει σχετικής κοινοποίησης εντός αυτής της προθεσμίας, η EAT θα θεωρήσει ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι κοινοποιήσεις θα πρέπει να σταλούν με υποβολή του εντύπου που προβλέπεται στην ενότητα 5 στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου compliance@eba.europa.eu με την ένδειξη EBA/GL/2013/02. Οι κοινοποιήσεις θα πρέπει να υποβληθούν από άτομα που διαθέτουν την κατάλληλη αρμοδιότητα για την παροχή ενημέρωσης σχετικά με τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους.

Οι κοινοποιήσεις θα δημοσιευθούν στον δικτυακό τόπο της EAT σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού EAT.

Τίτλος Ι - Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

1. Σύμφωνα με τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου, της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με τον δανεισμό σε ξένο νόμισμα (ΕΣΣΚ/2011/1) και ειδικότερα τη Σύσταση Ε – Κεφαλαιακές απαιτήσεις, οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές αφορούν τα κεφαλαιακά μέτρα για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) του άρθρου 97 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων.
2. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου και δραστηριοποιούνται στον τομέα της λιανικής πώλησης και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Για τους σκοπούς των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, ισχύουν οι εξής ορισμοί:

«ξένο νόμισμα»: οποιοδήποτε νόμισμα, πλην του νομίσματος που ισχύει ως νόμιμο χρήμα στη χώρα της κατοικίας του δανειολήπτη·

«χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα»: χορήγηση δανείων σε δανειολήπτες ανεξάρτητα από τη νομική μορφή της πιστωτικής διευκόλυνσης (π.χ. με προθεσμιακές πληρωμές ή παρόμοιες χρηματοδοτικές διευκολύνσεις) σε νομίσματα, πλην εκείνου που ισχύει ως νόμιμο χρήμα στο κράτος μέλος της κατοικίας του δανειολήπτη·

«δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου»: δανειολήπτες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της λιανικής πώλησης και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων χωρίς φυσική ή χρηματοπιστωτική αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου, οι οποίοι είναι εκτεθειμένοι σε αναντιστοιχίες απαιτήσεων και υποχρεώσεων μεταξύ του νομίσματος του δανείου και του νομίσματος της αντιστάθμισης. Η φυσική αντιστάθμιση περιλαμβάνει ιδίως τις περιπτώσεις στις οποίες οι δανειολήπτες λαμβάνουν εισόδημα σε ξένο νόμισμα (π.χ. εμβάσματα/εισπράξεις από εισαγωγές), ενώ η χρηματοπιστωτική αντιστάθμιση συνήθως προϋποθέτει σύμβαση με χρηματοπιστωτικό ίδρυμα·

«μη γραμμική σχέση μεταξύ του πιστωτικού κινδύνου και του κινδύνου της αγοράς»: όταν οι μεταβολές της συναλλαγματικής ισοτιμίας, που επηρεάζουν τον κίνδυνο της αγοράς, μπορούν να προκαλέσουν δυσανάλογες επιπτώσεις στο συνολικό επίπεδο του πιστωτικού κινδύνου. Στο πλαίσιο αυτό, οι διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας μπορούν να επηρεάσουν την ικανότητα εξυπηρέτησης χρέους των δανειοληπτών, πιθανότατα την έκθεση σε περίπτωση αθέτησης και την αξία των εξασφαλίσεων, επιφέροντας με αυτόν τον τρόπο μεγάλες αλλαγές στον πιστωτικό κίνδυνο.

3. Οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές. Εστιάζουν στη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) για να διασφαλίσουν ότι τα ιδρύματα διαθέτουν κατάλληλες ρυθμίσεις, στρατηγικές, διαδικασίες και μηχανισμούς για τον εντοπισμό, τον ποσοτικό προσδιορισμό και τη διαχείριση του κινδύνου του δανεισμού σε ξένο νόμισμα, καθώς και ότι

διαθέτουν τα κατάλληλα ποσά και είδη, καθώς και την κατάλληλη διανομή του εσωτερικού κεφαλαίου όσον αφορά τον κίνδυνο δανεισμού σε ξένο νόμισμα. Εάν, ως αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας, οι αρμόδιες αρχές εντοπίσουν ελλείψεις ως προς τις ρυθμίσεις, τις στρατηγικές, τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς διαχείρισης κινδύνου και καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι το κεφάλαιο που διαθέτει ένα ίδρυμα δεν επαρκεί, οι κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να απαιτήσουν από τα ιδρύματα την αποτελεσματικότερη διαχείριση του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα με τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 104 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων και, εάν παραστεί ανάγκη, την κάλυψη των κινδύνων αυτών με επαρκές επίπεδο κεφαλαίου, ανάλογα με την περίπτωση, ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο την ανθεκτικότητα του ιδρύματος ως προς τις μεταβολές των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

4. Όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμα πρόσφατα δεδομένα σχετικά με το καθεστώς αντιστάθμισης του αντίστοιχου πελάτη, πρέπει να θεωρείται ότι οι δανειολήπτες δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου.
5. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται ανάλογα με το κάθε ίδρυμα, εφόσον τηρείται το όριο της σημαντικότητας, όπως προβλέπεται στην ενότητα 1 του τίτλου II.
6. Οι κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να εφαρμόζονται σε ενοποιημένο, ξεχωριστό και ενδεχομένως σε υποενοποιημένο επίπεδο και σύμφωνα με το επίπεδο εφαρμογής της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης βάσει της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων (άρθρο 110).
7. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν συγκεκριμένη αξιολόγηση για κάθε ίδρυμα και εφαρμογή των απαιτήσεων περί κατοχή επιπλέον ιδίων κεφαλαίων. Λειτουργούν συμπληρωματικά ως προς άλλα εποπτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των μακροπροληπτικών μέτρων, που εφαρμόζουν οι αρμόδιες αρχές σχετικά με τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα, όπως η ενίσχυση των ελάχιστων ρυθμιστικών κεφαλαιακών απαιτήσεων. Στα πλαίσια της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ), οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξακολουθήσουν την αξιολόγηση της συνολικής επάρκειας όλων αυτών των μέτρων.

Τίτλος II- Απαιτήσεις σχετικά με τα κεφαλαιακά μέτρα για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ)

8. Σύμφωνα με το άρθρο 97 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων, στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ), οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίσουν κατά πόσο οι ρυθμίσεις, οι στρατηγικές, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί που εφαρμόζουν τα ιδρύματα και τα ίδια κεφάλαια που διαθέτουν διασφαλίζουν την ορθή διαχείριση και την κάλυψη του κινδύνου στον οποίο εκτίθενται με τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα. Το γεγονός αυτό συνεπάγεται ότι οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ελέγχουν την καταλληλότητα των ρυθμίσεων της εσωτερικής διαδικασίας αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας (ICAAP) και του υπολογισμού εσωτερικού κεφαλαίου για τους κινδύνους χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τις παρακάτω απαιτήσεις λαμβάνοντας υπόψη τα στενά συσχετιζόμενα νομίσματα

που περιλαμβάνονται στο προτεινόμενο εκτελεστικό τεχνικό πρότυπο σχετικά με τα στενά συσχετιζόμενα νομίσματα δυνάμει του άρθρου 354 παράγραφος 3 του κανονισμού περί κεφαλαιακών απαιτήσεων και τις διατάξεις του άρθρου 354 του κανονισμού αυτού¹.

II.1 Κατώτατο όριο εφαρμογής

9. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται ανάλογα με το κάθε ίδρυμα, όταν τηρείται το παρακάτω όριο της σημαντικότητας²:

Τα δάνεια σε ξένο νόμισμα προς δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου αποτελούν τουλάχιστον το 10% του συνολικού χαρτοφυλακίου δανείων ενός ιδρύματος (σύνολο δανείων σε μη χρηματοοικονομικές εταιρείες και νοικοκυριά), στην περίπτωση που το συνολικό αυτό χαρτοφυλάκιο δανείων αποτελεί τουλάχιστον το 25% του συνολικού ενεργητικού του ιδρύματος.

Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης εφαρμόσουν τις κατευθυντήριες γραμμές στην περίπτωση που ένα ίδρυμα δεν πληροί το ως άνω καθορισθέν όριο, αλλά ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου θεωρείται ωστόσο σημαντικός. Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αιτιολογήσουν και να τεκμηριώσουν οποιαδήποτε απόφαση υπέρβασης του ως άνω καθορισθέντος ορίου με βάση κριτήρια που περιλαμβάνουν ενδεικτικά τα εξής: σημαντική αύξηση των δανείων σε ξένο νόμισμα που έχει χορηγήσει το ίδρυμα από τον τελευταίο υπολογισμό, αρνητική τάση της συναλλαγματικής ισοτιμίας σημαντικού ξένου νομίσματος στο οποίο το ίδρυμα χορηγεί δάνεια.

II.2 Διαδικασία

10. Η διαδικασία που καθιερώνεται με τις κατευθυντήριες γραμμές έχει ως εξής:

- (i) οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να απαιτούν από τα ιδρύματα να προσδιορίσουν τον κίνδυνο στον οποίο υπόκεινται στο πλαίσιο της χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου·
- (ii) οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προσδιορίσουν εάν ο κίνδυνος αυτός είναι μείζονος σημασίας είτε επειδή εμπίπτει στο όριο είτε επειδή τον θεώρησαν παρόλα αυτά σημαντικό·
- (iii) στην περίπτωση που ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα είναι σημαντικός με βάση τα παραπάνω, τότε οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αναμένουν από τα ιδρύματα να λάβουν υπόψη τον κίνδυνο στην εσωτερική διαδικασία τους για την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας (ICAAP)·
- (iv) οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επανεξετάσουν τη διαχείριση του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα κατά την εσωτερική διαδικασία αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας (ICAAP) στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (Τίτλος II, ενότητες 3 και 4 κατωτέρω)·

¹ Καθώς τα νομίσματα που περιλαμβάνονται στα εν λόγω εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα θα επικαιροποιούνται ετησίως, ο κατάλογος αυτός δεν θα πρέπει να θεωρείται οριστικός.

² Υπολογίζεται κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής, με συχνότητα έως και ετήσια.

-
- (v) εάν οι ρυθμίσεις, οι στρατηγικές, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί για τον εντοπισμό, τον ποσοτικό προσδιορισμό και τη διαχείριση του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα θεωρηθούν ανεπαρκείς και τα υφιστάμενα επίπεδα κεφαλαίων θεωρηθούν επίσης ανεπαρκή για να καλύψουν τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επιβάλουν κατάλληλα μέτρα βάσει του άρθρου 104 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων για να αντιμετωπίσουν τις ανεπάρκειες αυτές, απαιτώντας μεταξύ άλλων από ένα ίδρυμα την κατοχή επιπλέον κεφαλαίου (Τίτλος II, ενότητα 5)·
- (vi) εάν το ίδρυμα συμμετέχει σε διασυνοριακό όμιλο, τα πορίσματα της αξιολόγησης του κινδύνου χορήγησης δανείου σε ξένο νόμισμα θα ληφθούν υπόψη κατά τη διαδικασία κοινής απόφασης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 113 παράγραφος 1 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων.

II.3 Εποπτικός έλεγχος της διαχείρισης του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα

11.Όσον αφορά τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ), οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν τα εξής:

- Το είδος του καθεστώτος της συναλλαγματικής ισοτιμίας:
 - Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάσουν τον βαθμό του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα με βάση τα νομισματικά καθεστάτα στα οποία εκφράζονται οι εκθέσεις σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου και θα πρέπει να λάβουν δεόντως υπόψη τις περιπτώσεις κατά τις οποίες: (i) το εγχώριο και το ξένο νόμισμα είναι στενά συσχετιζόμενα (είτε στο πλαίσιο του νόμου είτε μέσω της εγγύτητας των αντίστοιχων οικονομιών ή των νομισματικών συστημάτων)· (ii) υφίστανται καθεστάτα επιτροπής συναλλάγματος ή καθεστάτα συνδεδεμένης συναλλαγματικής ισοτιμίας και (iii) υφίσταται καθεστώς ελεύθερα κυμαινόμενων συναλλαγματικών ισοτιμιών. Η έκταση και το μοντέλο των πιθανών μελλοντικών μεταβολών των συναλλαγματικών ισοτιμιών εξαρτάται κατά γενικό κανόνα από το νόμισμα και το νομισματικό καθεστώς.
 - Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα κατανοούν ορθά τις πιθανές μελλοντικές τάσεις και τη μεταβλητότητα των συναλλαγματικών ισοτιμιών σε συνεχή βάση σχετικά με τον οικονομικό (πραγματικό) συναλλαγματικό κίνδυνο, ήτοι ότι δεν βασίζονται μόνο στην κατά τον νόμο κατάταξη ενός καθεστώτος συναλλαγματικών ισοτιμιών. Ειδικότερα, θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα αξιολογούν σε τακτική βάση τις συναλλαγματικές ισοτιμίες ως προς την πιστοληπτική ικανότητα των δανειοληπτών, καθώς οι μεταβολές των συναλλαγματικών ισοτιμιών εγκυμονούν συνεχείς κινδύνους ανεξάρτητα από το καθεστώς των συναλλαγματικών ισοτιμιών.
- Τις διεργασίες των ιδρυμάτων σε σχέση με τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα:
 - Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα εφαρμόζουν πολιτικές σχετικά με τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα, στις οποίες αναφέρεται ρητά η ανοχή του σχετικού

κινδύνου, λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητα ανάληψης κινδύνου των ίδιων των ιδρυμάτων, και να ορίσουν απόλυτα και σχετικά όρια για τα χαρτοφυλάκια δανείων σε ξένο νόμισμα και τα νομίσματα. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να προβούν σε ελέγχους των πολιτικών και των διαδικασιών των ιδρυμάτων διαχείρισης κινδύνου που απορρέει από τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα και να αξιολογήσουν κατά πόσο, παρά τις πολιτικές και τις διαδικασίες αυτές, τα σημαντικά επίπεδα κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα εξακολουθούν να μην αντιμετωπίζονται επαρκώς από αυτές τις διαδικασίες.

- Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες προσδιορισμού κινδύνου των ιδρυμάτων καλύπτουν επαρκώς τους κινδύνους που απορρέουν από τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα.
 - Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα εφαρμόζουν ορθές μεθόδους ελέγχου των κινδύνων για τη συνεκτίμηση του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, κατά τη βαθμολόγηση των πελατών και την ανάληψη της κάλυψης δανείων σε ξένο νόμισμα, π.χ. μέσω κατάλληλων απαιτήσεων για την τιμολόγηση του κινδύνου και τις διασφαλίσεις. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα έχουν ενσωματώσει τους παράγοντες που επηρεάζουν τον κίνδυνο της συναλλαγματικής ισοτιμίας στις μεθόδους αξιολόγησης κινδύνων που εφαρμόζουν.
 - Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα συμπεριλαμβάνουν ειδικώς τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα στη διαρκή παρακολούθησή τους και, συνεπώς, ότι καθορίζουν κατάλληλα όρια σχετικά με την έκθεση. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες των ιδρυμάτων προβλέπουν όντως τη λήψη ταχέων και επαρκών προδραστικών μέτρων (π.χ. αίτημα παροχής επιπλέον διασφαλίσεων, κ.λπ.) σε περίπτωση υπέρβασης των εν λόγω ορίων.
- Τον αντίκτυπο των μεταβολών των συναλλαγματικών ισοτιμιών:
 - Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα ιδρύματα λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τις μεταβολές των συναλλαγματικών ισοτιμιών στην αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας/φερεγγυότητας και την ικανότητα εξυπηρέτησης χρέους των δανειοληπτών, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών τιμολόγησης κινδύνου και κατανομής κεφαλαίων.
 - Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα ιδρύματα εφαρμόζουν τις κατάλληλες διαδικασίες για τη διαρκή παρακολούθηση των σχετικών μεταβολών των συναλλαγματικών ισοτιμιών και την αξιολόγηση αυτών των πιθανών επιπτώσεων στο ανεξόφλητο χρέος και τους συναφείς πιστωτικούς κινδύνους τόσο για τα μεμονωμένα ανοίγματα όσο και σε επίπεδο χαρτοφυλακίου.
 - Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα ιδρύματα προβαίνουν σε περιοδικό έλεγχο του καθεστώτος αντιστάθμισης των δανειοληπτών, καθώς το καθεστώς αυτό ενδέχεται να παρουσιάζει διακυμάνσεις με την πάροδο του χρόνου. Επίσης, τα ιδρύματα οφείλουν να αποφεύγουν τη λανθασμένη κατάταξη των δανειοληπτών η κατάσταση των οποίων έχει αλλάξει. Στον βαθμό που αυτό είναι δυνατό από νομικής άποψης, η παρακολούθηση αυτή του καθεστώτος θα πρέπει να περιλαμβάνεται στους όρους των συμφωνιών δανειοδότησης μεταξύ των ιδρυμάτων

και των δανειοληπτών. Στην περίπτωση που το ίδρυμα δεν διαθέτει πρόσφατα στοιχεία για το καθεστώς αντιστάθμισης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι ο δανειολήπτης αντιμετωπίζεται ως μη διαθέτων αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου στο πλαίσιο των συστημάτων διαχείρισης κινδύνων τους και της εσωτερικής διαδικασίας αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας (ICAAP).

II.4 Εποπτικός έλεγχος της κεφαλαιακής επάρκειας

12. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να βεβαιωθούν ότι τα ιδρύματα ενσωματώνουν επαρκώς τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου στα συστήματά τους για τη μέτρηση κινδύνων και την εσωτερική διαδικασία αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας (ICAAP). Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι:

- η έκθεση των ιδρυμάτων σε κινδύνους που απορρέουν από τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα δεν υπερβαίνει τη διάθεσή τους για ανάληψη κινδύνων και
- ο κίνδυνος της χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, συμπεριλαμβανομένης της συγκέντρωσης του κινδύνου σε ένα ή περισσότερα νομίσματα, αντιμετωπίζεται δεόντως στο πλαίσιο της εσωτερικής διαδικασίας αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας (ICAAP).

13. Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο τα ιδρύματα κατατάσσουν τους κινδύνους που απορρέουν από τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα όσον αφορά τον πιστωτικό κίνδυνο και τον κίνδυνο της αγοράς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διερευνήσουν τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίστηκε η μη γραμμική σχέση μεταξύ του πιστωτικού κινδύνου και του κινδύνου της αγοράς και να αξιολογήσουν την επάρκεια αυτής της αντιμετώπισης.

14. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα ιδρύματα:

- διατηρούν τη γενική συνοχή του συνόλου του πλαισίου μέτρησης κινδύνων διασφαλίζοντας ότι οι υποκείμενες υποθέσεις (επίπεδο εμπιστοσύνης, περίοδος διακράτησης, κ.λπ.) που χρησιμοποιήθηκαν για τη μέτρηση του κινδύνου της αγοράς και του πιστωτικού κινδύνου ορίζονται με συνέπεια·
- αναγνωρίζουν ότι τα χαρτοφυλάκια που εκφράζονται σε ξένο και εγχώριο νόμισμα ενδέχεται να εμφανίζουν κατά πολύ διαφορετικά πρότυπα αδυναμίας εκπλήρωσης υποχρεώσεων και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να φέρουν την ευθύνη για πιθανές μελλοντικές πιστωτικές ζημιές ως αποτέλεσμα των διακυμάνσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών ξεχωριστά για τα διάφορα νομίσματα·
- λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο των μεταβολών στις πιθανότητες αθέτησης·
- λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι ενδέχεται να εκτεθούν σε κίνδυνο της αγοράς μέσω των δανειοληπτών ακόμα και αν προβούν τα ίδια σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου έναντι των μεταβολών των συναλλαγματικών ισοτιμιών σε σχέση με τις δραστηριότητες τους

για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα. (Η αντιστάθμιση του κινδύνου της αγοράς ενδέχεται να αποδειχθεί αναποτελεσματική σε περίπτωση που η δανειολήπτες σε ξένο νόμισμα αδυνατούν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, ιδίως εάν η εξασφάλιση των δανείων έγινε στο τοπικό νόμισμα. Στην περίπτωση αυτή, αναμένεται ότι τα ιδρύματα θα υποστούν πιστωτικές ζημίες από την αδυναμία εκπλήρωσης υποχρεώσεων των δανειοληπτών και ταυτοχρόνως θα εκτεθούν σε ζημίες λόγω του κινδύνου της αγοράς που απορρέουν από την αντιστάθμιση, η οποία έπαυσε λόγω των αδυναμιών εκπλήρωσης υποχρεώσεων.)

15. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα ιδρύματα προσδιορίζουν ποσοτικά το απαιτούμενο κεφάλαιο για την κάλυψη του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, συμπεριλαμβανομένης της πτυχής του κινδύνου συγκέντρωσης, με συνετό και προορατικό τρόπο, ιδιαίτερα μέσω της εστίασης στις συγκεντρώσεις που οφείλονται στην κυρίαρχη θέση ενός (ή περισσότερων) νομίσματος(άτων) (καθώς οι μεταβολές των συναλλαγματικών ισοτιμιών αποτελούν συνήθη παράγοντα κινδύνου που συντελεί ταυτοχρόνως σε αδυναμία εκπλήρωσης υποχρεώσεων για πολλούς δανειολήπτες). Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα προβαίνουν σε αιτιολογημένη εκτίμηση του επιπέδου του εσωτερικού κεφαλαίου τους που διατίθεται για την κάλυψη κινδύνων που απορρέουν από τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα.
16. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν εάν τα ιδρύματα διαθέτουν επαρκή κεφάλαια για την κάλυψη του κινδύνου που σχετίζεται με τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα αξιολογώντας κατά πόσον τα ιδρύματα είναι σε θέση να προσδιορίσουν τις υποκείμενες αιτίες των μεταβολών της κεφαλαιακής θέσης τους και εάν είναι επαρκώς προετοιμασμένα για τις ενδεχόμενες επιπλέον κεφαλαιουχικές ανάγκες.
17. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα προβαίνουν σε ενδεδειγμένη κεφαλαιακό προγραμματισμό για τη συνεκτίμηση και των ακραίων συνθηκών και την αιτιολόγηση των πιθανών μεταβολών των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα προβαίνουν σε αυτό το εγχείρημα όχι μόνο εστιάζοντας στο άμεσο αποτέλεσμα των ονομαστικών αναπροσαρμογών, αλλά λαμβάνοντας υπόψη και τις έμμεσες συνέπειες στις παραμέτρους του πιστωτικού κινδύνου. Στην περίπτωση που ένα ίδρυμα εφαρμόζει προηγμένα μοντέλα, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να αξιολογήσουν την αξιοπιστία των εσωτερικών μοντέλων των τραπεζών για την αντιμετώπιση του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα.
18. Όσον αφορά τα ιδρύματα με διασυννοριακές δραστηριότητες, ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται και στις κοινές αποφάσεις που απαιτούνται βάσει του άρθρου 113 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων και τα συναφή τεχνικά πρότυπα της EAT και να εξετασθεί από τα συλλογικά εποπτικά όργανα που συγκροτούνται βάσει των άρθρων 51 και 116 της ίδιας οδηγίας. Οι αρχές ενοποιημένης εποπτείας θα πρέπει να ενημερώνονται εγκαίρως από τις εποπτικές αρχές υποδοχής σε περίπτωση που διαπιστωθεί σημαντικός κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα σε επίπεδο θυγατρικών.

II.4.1 Εποπτικός έλεγχος προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων

19. Σύμφωνα με τις «κατευθυντήριες γραμμές για την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων» (GL 32) και για να δώσουν στα ιδρύματα τη δυνατότητα να αντισταθούν σε σημαντικές μεταβολές των

συναλλαγματικών ισοτιμιών, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα ιδρύματα συμπεριλαμβάνουν τις διαταραχές που σχετίζονται με τα ξένα νομίσματα στις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν, τόσο στις προσομοιώσεις στο πλαίσιο της εσωτερικής διαδικασίας αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας (ICAAP) όσο και σε επίπεδο χαρτοφυλακίου.

20.Όπου κρίνεται σκόπιμο, οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις διαταραχές σχετικά με τις νομισματικές διαρρυθμίσεις και τις επακόλουθες αλλαγές όσον αφορά την ικανότητα αποπληρωμής των δανειοληπτών για το σύνολο του χαρτοφυλακίου και για κάθε νόμισμα ξεχωριστά.

21.Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ελέγχουν τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένων των επιλογών σεναρίων, των μεθοδολογιών, των υποδομών και των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων αυτών, καθώς επίσης και της χρήσης τους στο πλαίσιο της διαχείρισης κινδύνων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων καλύπτουν τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα και ότι τα ιδρύματα λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για τον μετριασμό των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων.

22.Στην περίπτωση που οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων δεν πραγματοποιήθηκαν ή από τα πορίσματα του ελέγχου των προγραμμάτων προσομοιώσεων των ιδρυμάτων προκύπτει ότι ήταν ανεπαρκείς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ζητήσουν από τα ιδρύματα να λάβουν διορθωτικά μέτρα. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να:

- συστήσουν πιθανές λύσεις στα ιδρύματα·
- αναλάβουν την πραγματοποίηση εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για ένα συγκεκριμένο ίδρυμα·
- προβούν σε εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για το σύνολο του συστήματος με βάση κοινά σενάρια.

II.5 Εφαρμογή εποπτικών μέτρων

23.Με βάση το πόρισμα των εποπτικών ελέγχων που αναφέρονται ανωτέρω στις ενότητες 3 και 4 του τίτλου II, δεν απαιτείται η λήψη περαιτέρω εποπτικών μέτρων για τα ιδρύματα των οποίων οι ρυθμίσεις, οι στρατηγικές, οι διαδικασίες, οι μηχανισμοί, καθώς και τα ίδια κεφάλαια για την κάλυψη του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα αξιολογούνται ως επαρκείς(ή) από τις αρμόδιες αρχές. Σε περίπτωση που οι παράμετροι αυτές θεωρηθούν ανεπαρκείς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόσουν τα πλέον κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων αδυναμιών (όπως να απαιτήσουν την ενίσχυση των σχετικών ρυθμίσεων, διαδικασιών, μηχανισμών και στρατηγικών, να απαιτήσουν την εκχώρηση επιπλέον πόρων και/ή να ζητήσουν τη βελτίωση των μεθοδολογιών της εσωτερικής διαδικασίας αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας (ICAAP) ή την εφαρμογή άλλων μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 104 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων).

24. Σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές θεωρήσουν ότι το κεφάλαιο που διαθέτουν τα ιδρύματα δεν καλύπτει επαρκώς τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, θα πρέπει να απαιτήσουν από τα ιδρύματα την κατοχή επιπλέον ιδίων κεφαλαίων πέρα από τις ελάχιστες ρυθμιστικές κεφαλαιακές απαιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων. Αυτές οι απαιτήσεις περί κατοχής επιπλέον ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου μπορούν να επιβληθούν μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλα εποπτικά μέτρα με στόχο τη βελτίωση των ρυθμίσεων, των στρατηγικών, των διαδικασιών και των μηχανισμών που εφαρμόζονται για τη διαχείριση του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα στο πλαίσιο των εποπτικών δράσεων και μέτρων που πρόκειται να αναληφθούν με βάση τα πορίσματα της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ). Στην περίπτωση των διασυνοριακών τραπεζικών ομίλων με θυγατρικές εντός του ΕΟΧ, η επιβολή απαιτήσεων περί κατοχής επιπλέον ιδίων κεφαλαίων υπόκειται στη διαδικασία που καθορίζεται στο εκτελεστικό τεχνικό πρότυπο σχετικά με το άρθρο 112 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων και θα πρέπει να κοινοποιηθεί στο ίδρυμα συνοδευόμενη από τεκμηρίωση της απόφασης.

25. Οι απαιτήσεις περί κατοχής επιπλέον ιδίων κεφαλαίων θα πρέπει να υπολογίζονται στο πλαίσιο των πορισμάτων της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) με την παρακάτω μέθοδο, σύμφωνα με την οποία οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόσουν απαιτήσεις επιπλέον ιδίων κεφαλαίων ειδικά για τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα, οι οποίες σχετίζονται με το πλαίσιο αξιολόγησης κινδύνων και τα πορίσματα της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης:

- Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόζουν τις απαιτήσεις για την κατοχή επιπλέον ιδίων κεφαλαίων πέρα από την ελάχιστη ρυθμιστική κεφαλαιακή απαίτηση για τον πιστωτικό κίνδυνο κατ' αναλογία με το μερίδιο των δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου με βάση τον ακόλουθο τύπο:

Η εκατοστιαία αναλογία του αποθέματος δανείων εκφρασμένων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου Γυλώνας 1 - κεφαλαιακή απαίτηση για τον πιστωτικό κίνδυνο * πολλαπλασιαστής με βάση την απαίτηση επιπλέον ιδίων κεφαλαίων βάσει των πορισμάτων της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης για τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα,*

όπου:

- ο «πολλαπλασιαστής με βάση την απαίτηση επιπλέον ιδίων κεφαλαίων» συνδέεται με τα πορίσματα της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης για τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα που αντιμετωπίζει ένα ίδρυμα σύμφωνα με την κατευθυντήρια γραμμή 39 και τον εκτελεστικό κανονισμό για το άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο α)³ :

³ Εν αναμονή της οριστικοποίησης των κατευθυντήριων γραμμών για την «κοινή διαδικασία και τις μεθόδους της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης» βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων, η αναφορά και η βαθμονόμηση βασίζονται στην κοινή μεθοδολογία βαθμολόγησης σύμφωνα με την κατευθυντήρια γραμμή 39. Μόλις οριστικοποιηθούν οι κατευθυντήριες γραμμές βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3, το σημείο αυτό θα αναθεωρηθεί αναλόγως.

- Η βαθμολόγηση κινδύνου βάσει ΔΕΕΑ στο επίπεδο 1 (ήτοι, ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα θεωρείται «χαμηλός») αναμένεται ότι θα συντελέσει σε απαιτήσεις επιπλέον ιδίων κεφαλαίων της τάξης του 0 έως 25%:
 - η βαθμολόγηση κινδύνου βάσει ΔΕΕΑ στο επίπεδο 2 (ήτοι, ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα θεωρείται «μεσαίος - χαμηλός») αναμένεται ότι θα συντελέσει σε απαιτήσεις επιπλέον ιδίων κεφαλαίων από 25,1% έως 50%,
 - η βαθμολόγηση κινδύνου στο επίπεδο 3 (ήτοι, ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα θεωρείται «μεσαίος - υψηλός») αναμένεται ότι θα συντελέσει σε απαιτήσεις επιπλέον ιδίων κεφαλαίων από 50.1% έως 75%, και
 - η βαθμολόγηση κινδύνου στο επίπεδο 4 (ήτοι, ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα θεωρείται «υψηλός») αναμένεται ότι θα συντελέσει σε απαιτήσεις επιπλέον ιδίων κεφαλαίων άνω του 75,1% (το ποσοστό αυτό μπορεί να υπερβεί το 100%)
- Όταν αποφασίζουν σχετικά με την επιβολή απαιτήσεων περί κατοχής επιπλέον ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το επίπεδο συγκέντρωσης του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα για τα ιδρύματα σχετικά με ορισμένα νομίσματα, τη μεταβλητότητα με την πάροδο του χρόνου των συναλλαγματικών ισοτιμιών των νομισμάτων στα οποία παρατηρείται η συγκέντρωση, τα καθεστάτα συναλλαγματικής ισοτιμίας και τυχόν διακυμάνσεις που έχουν ενσωματωθεί στα καθεστάτα αυτά.
 - Όταν οι απαιτήσεις περί κατοχής επιπλέον ιδίων κεφαλαίων συνδυάζονται με την εφαρμογή άλλων μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 24, τα ως άνω ποσοστά θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν ως δείκτες, ώστε να μην έχουν κατασταλακτικό χαρακτήρα για τα ιδρύματα.
 - Η μέθοδος αυτή μπορεί επίσης να εφαρμοστεί με βάση το κάθε χαρτοφυλάκιο ξεχωριστά, εάν οι αρμόδιες αρχές χρησιμοποιούν τη βαθμολόγηση βάσει ΔΕΕΑ για συγκεκριμένα χαρτοφυλάκια. Στην περίπτωση αυτή, ο τύπος για τον υπολογισμό των απαιτήσεων περί κατοχής επιπλέον ιδίων κεφαλαίων διαμορφώνεται ως εξής:

*Η εκατοστιαία αναλογία του αποθέματος δανείων εκφρασμένων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου για συγκεκριμένο χαρτοφυλάκιο * Πυλώνας 1 - κεφαλαιακή απαίτηση για τον πιστωτικό κίνδυνο για συγκεκριμένο χαρτοφυλάκιο * πολλαπλασιαστής με βάση την απαίτηση επιπλέον ιδίων κεφαλαίων βάσει των πορισμάτων της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) για τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου για συγκεκριμένο χαρτοφυλάκιο*

26. Εάν το ίδρυμα εντάσσεται σε διασυννοριακό τραπεζικό όμιλο, τα πραγματικά επίπεδα των απαιτήσεων περί επιπλέον ιδίων κεφαλαίων συμφωνούνται στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινής απόφασης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 113 παράγραφος 1 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων.

27. Η προσέγγιση του καθορισμού των απαιτήσεων περί επιπλέον ιδίων κεφαλαίων βάσει ΔΕΕΑ ενδείκνυται για τον υπολογισμό των απαιτήσεων περί επιπλέον ιδίων κεφαλαίων ανά ίδρυμα. Ωστόσο, η προσέγγιση αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των αρμοδίων ή των ορισμένων αρχών με χρήση του πυλώνα 2 στο πλαίσιο του άρθρου 103 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων, και συγκεκριμένα όσον αφορά τα ιδρύματα με παρόμοια προφίλ

κινδύνου ή που ενδέχεται να εκτεθούν σε παρόμοιους κινδύνους ή δημιουργούν παρόμοιους κινδύνους για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, γεγονός που μπορεί να αιτιολογήσει υψηλότερες απαιτήσεις επιπλέον ιδίων κεφαλαίων σε όλο το εύρος του συστήματος.

II.6 Αλληλεπίδραση με μακροπροληπτικά μέτρα

28. Για την αποφυγή επικαλύψεων με τις απαιτήσεις περί επιπλέον ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση αυτού του κινδύνου, κατά την εφαρμογή της ανωτέρω μεθόδου, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τυχόν μακροπροληπτικά μέτρα ή άλλα μέτρα πολιτικής που έχουν λάβει οι σχετικές αρχές (ήτοι οι αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας) που υποχρεώνουν τα ιδρύματα να διατηρούν επιπλέον κεφάλαια για την κάλυψη του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα.

29. Στην περίπτωση που εφαρμόζονται αυτά τα μέτρα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να αξιολογήσουν:

- (i) κατά πόσον άλλα ιδρύματα που διαθέτουν το προφίλ κινδύνων ή το επιχειρηματικό προφίλ στο οποίο στοχεύει το μακροπροληπτικό μέτρο δεν επηρεάζονται από το μέτρο λόγω του σχεδιασμού του (για παράδειγμα, εάν στο πλαίσιο του μακροπροληπτικού μέτρου οι αρμόδιες αρχές αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα μέσω αυξημένων συντελεστών στάθμισης κινδύνου για τα δάνεια σε ξένο νόμισμα, το μέτρο θα καλύπτει μόνο τα ιδρύματα που εφαρμόζουν την τυποποιημένη προσέγγιση για τον υπολογισμό των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων για τον πιστωτικό κίνδυνο και, κατά συνέπεια, τα ιδρύματα που εφαρμόζουν προσεγγίσεις των εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB) δεν θα επηρεαστούν άμεσα)· και
- (ii) κατά πόσο το μακροπροληπτικό μέτρο αντιμετωπίζει επαρκώς το υποκείμενο επίπεδο κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα στο οποίο εκτίθενται τα μεμονωμένα ιδρύματα.

30. Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει:

- (i) στην περίπτωση που το μακροπροληπτικό μέτρο, λόγω των ιδιοτυπιών του σχεδιασμού του, δεν απευθύνεται σε συγκεκριμένο ίδρυμα (όπως αναφέρεται στην παράγραφο 27 στοιχείο i)), οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν το ενδεχόμενο άμεσης επέκτασης του μακροπροληπτικού μέτρου ώστε να εμπίπτουν σε αυτό τα ιδρύματα που δεν περιλαμβάνονται, για παράδειγμα μέσω της εφαρμογής του ίδιου κατωφλίου για τους συντελεστές στάθμισης κινδύνου των δανείων σε ξένο νόμισμα που χρησιμοποιούν τα ιδρύματα που εφαρμόζουν εσωτερικές διαβαθμίσεις στα μοντέλα κινδύνων τους στο ίδιο επίπεδο με τους αυξημένους συντελεστές στάθμισης κινδύνου του μακροπροληπτικού μέτρου για παρόμοια ανοίγματα των ιδρυμάτων που χρησιμοποιούν την τυποποιημένη προσέγγιση. Στην περίπτωση αυτή, αναμένεται ότι τα ιδρύματα που εφαρμόζουν προσεγγίσεις εσωτερικών διαβαθμίσεων θα εφαρμόσουν τα κατώφλια αυτά στα μοντέλα κινδύνων τους και θα θεωρηθεί ότι η διαφορά μεταξύ του κανονικού υπολογισμού της απαίτησης περί ιδίων κεφαλαίων (πριν την εφαρμογή του κατωφλίου) και του επακόλουθου υπολογισμού αντιστοιχεί στις απαιτήσεις περί επιπλέον ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα. Το σκεπτικό αυτό επεξηγείται με το ακόλουθο παράδειγμα:

	Τράπεζα που χρησιμοποιεί την τυποποιημένη προσέγγιση για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης για την κάλυψη του πιστωτικού κινδύνου	Τράπεζα που χρησιμοποιεί προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB) για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης για την κάλυψη του πιστωτικού κινδύνου
Όνομαστικό ποσό της έκθεσης σε ξένο νόμισμα	100	100
Συντελεστής στάθμισης κινδύνου (είτε βάσει ρυθμιστικού πλαισίου είτε με βάση έκθεση βάσει προσέγγισης IRB)	35%	15,6%
Μακροπροληπτικό μέτρο	Συντελεστής στάθμισης κινδύνου 70% για εκθέσεις εκφρασμένες σε ξένο νόμισμα	
Επέκταση του μακροπροληπτικού μέτρου (Πυλώνας 2 - απαιτήσεις επιπλέον ιδίων κεφαλαίων)		Κατώφλιο 70% στους συντελεστές στάθμισης κινδύνου που εφαρμόζονται στις εκφρασμένες σε ξένο νόμισμα εκθέσεις
απαιτήσεις επιπλέον ιδίων κεφαλαίων	$((100*0,7)-(100*0,35))$ *ελάχιστη κεφαλαιακή απαίτηση	$((100*0,7)-(100*0,156))$ *ελάχιστη κεφαλαιακή απαίτηση

(ii) εάν από τα πορίσματα της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης προκύπτει ότι το μακροπροληπτικό μέτρο δεν αντιμετωπίζει επαρκώς το υποκείμενο επίπεδο κινδύνου χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα στο οποίο εκτίθεται ένα συγκεκριμένο ίδρυμα (ήτοι, εάν ο κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα για τα ιδρύματα υπερβαίνει το μέσο επίπεδο στο οποίο στοχεύει το μακροπροληπτικό μέτρο), τότε το μέτρο θα πρέπει να συνδυαστεί με απαίτηση επιπλέον κεφαλαίων με τη μέθοδο που περιγράφεται στην ενότητα 3 του τίτλου II.

Τίτλος III- Τελικές διατάξεις και εφαρμογή

31.Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόσουν αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές ενσωματώνοντάς τις στις εποπτικές διαδικασίες τους μέχρι τις 30 Ιουνίου 2014, μετά τη δημοσίευση της τελικής έκδοσης. Στη συνέχεια, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα ιδρύματα όντως συμμορφώνονται με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

